

Kadın Adaylar için 1. Parça 1. Seçenek

Dario Fo Franca Rame

Sıradan Bir Gün ve Diğer On İki Komedi

Hamile Nine:

FRANCA: Bekleyin, anlatıyorum... Öyle bir olay ki! Kontrol için hastaneye gittiğim bir gün, rastlantı işte, daha önce tanımadığım haşhekimle karşılaşmaz mıyım? Adam bana bir iltifat, bir iltifat: “ne kadar büyük bir özveri sizinki, elli yaşında kızının yerine anne olmayı kabul etmek, bravo!” “Ee küçük torunumu kaybetmemek için” dedim ben de, “sonra, bunu düşürürse, bir daha da çocuk yapamayacaktı”. “Kim dedi size bunu?” dedi başhekim, “Kızınızın çocuğunu kaybetmesi tehlikesi filan yoktu”. “Ya rahminin küçük olması?” “Ne rahim küçüklüğü... Kızınız sapasağlam. Ben şahsen yumurtanın naklini yalnızca kızınız korkunç bir ruhsal donma nedeniyle hamileliği kaldıramayacağını söylediği için kabul ettim... Zaten siz de onun yerini almaya gönüllü olmuştunuz.” “Ben? Vay piç... oros... kandırdılar beni!” Eve bir gittim, barut gibi, ikisini birlikte yakalayıp ağzıma geleni söyledim: “Sizi bilmem ne çocukları sizi, beni aptal yerine koydunuz, tuzağa düşürdünüz... komşunun fırını gibi kullandınız beni, komşunun fırınında pasta pişirir gibi: “Bunu fırınına koyuverir misiniz, bayan, pişince gelip alırım?” Kızıyla damadım önce kıvırmaya çalıştılar ama, sonunda itiraf ettiler. O damadım olacak piç kandırmış kızı: “Nasıl olsa annenin işi gücü yok, yumurtayı annene ver, o taşıсын, beslesin, o şişmanlasın... sen rahat et, ne doğum sancısı çek, ne doğum derdiyle uğraş. Sonra, doğunca da o emzirir bebeği, nasıl olsa süt deposuna döner bu arada. Senin güzel memeciklerin tazeliğini, diriliğini korur... karıncığın kırışmaz, vücudunun biçimi bozulmaz... Yalnızca annenin vücudu bozulur ama artık kimse beğenmezse bundan kime ne, nasıl olsa dört çocuk yapmış, bir eksik bir fazla, ne fark eder...” Anladın mı, başıma ne çorap ördüklerini? “Görürsünüz siz, ben biliyorum ne yapacağımı. Hemen gidip düşüreceğim çocuğu!” “Yoo!” “Yaa! Sizin fırınına değilim ben! Bebek taşıyıcınız değilim!” Bunun üzerine kızım bir ağlamaya başladı, hüngürtüler arasında ruhsal donmanın gerçekten olduğuna antlar içiyordu... inanılmaz bir doğum ve ölüm korkusu geldiğine. Ama çocuğu da istiyordu, kendini öldürecekti yoksa! Uzun lafın kısası beni bir kez daha kandırdılar. Ve işte burdayım! İki buçuk ay sonra bizim oğlancık fırından çıkıyor.

Kadın Adaylar için 2. Parça 2. Seçenek

Federico Garcia Lorca'nın

“Kanlı Düğün” adlı oyunundan

İngilizceden çeviri: A.Turan Oflazoğlu

GELİN (Komşu'ya) : Bırak vursun. Beni öldürsün diye geldim buraya, beni onlarla birlikte kaldırırsınlar diye. (Ana'ya) Ama onun elleriyle değil, kancalarla, orakla, hem de zor kullanarak, kemiklerimi kırasıya. Bırak vursun! Bilsin ki ben temizim, bilsin ki ben çılgın olabilirim, ama göğüslerinin aklığını hiçbir erkeğe açmamış bir kız olarak gömebilirler beni. Ötekiyle kaçtım. Kaçtım! (Acılı)

Sen olsan sen de giderdin. İçi dışı yarayla dolu, arzudan yanıp tutuşan bir kadındım ben; oğlun da, kendisinden çocuklar, toprak, sağlık umduğum bir avuç suydü; ama öteki, çalılıklarla tıkalı, karanlık bir ırmaktı, sazlarının fısıltısını, mırıltılı türküsünü getiriyordu bana. Soğuk sudan bir küçük çocuğa benzeyen oğluna uydum ben de; ötekiyse, yüzlerce kuş saldı üstüme, bu kuşlar yolumu tuttular, beyaz beyaz kırağı bıraktılar yaralarım üzerinde, zavallı, sararıp solmuş bir kadının, ateşle okşanmış bir kızın yaraları üzerinde. İstemezdim, unutma ki ben de istemezdim! Oğlun benim yazgımdı, ona ihanet etmiş değilim; ama ötekinin kolu, denizin çekmesi, boğanın itmesi gibi sürüklüyordu beni, her zaman da sürükleyecekti, her zaman, her zaman; kocamış bir kadın olsam da, oğullarımın oğulları saçlarımdan tutsa da!

Erkek Adaylar için 1. Parça 1. Seçenek

W. Shakespeare

Venedik Taciri

Türkçesi: Bülent BOZKURT

İkinci Sahne

(Venedik'te bir sokak. Soyтары Launcelot Gobbo girer.)

LAUNCELOT: Yani vicdanım elverse de şu efendim Yahudi'nin elinden kaçıp kurtulsam artık. Şeytan dirseğimin dibinde kışkırtıp duruyor; diyor ki, "Gobbo, Launcelot Gobbo, evladım Launcelot," ya da "evladım Gobbo," ya da "evladım Launcelot Gobbo, bacaklarını kullan, hadi fırla, kaç burdan." Vicdanım diyor ki, "Yoo; sakın ha, şerefli Launcelot, sakın ha şerefli Gobbo," ya da, yukarda da belirtildiği gibi, "şerefli Launcelot Gobbo, kaçayım deme, tabanları yağlayıp kaçmak yakışmaz sana." Ama o yaman şeytan yok mu, "Hadi yallah, yürü, durma!" diyor, "Yahu yüreklen biraz, koş hadi." Ama vicdanım, yüreğimin boynuna asılmış bana bilgece diyor ki, "Şerefli dostum Launcelot" – yani ben şerefli bir adamın oğlu olduğumdan, daha doğrusu şerefli bir kadının oğlu diyecektim çünkü babamda biraz kokusu çıkmış işin, yani hafif taşkınlık varmış, ağzının tadını bilirmiş – işte vicdanım diyor ki, "Launcelot, kımıldama!" – "Kımılma!" diyor şeytan, - "Kımıldama!" diyor vicdanım. Ben de diyorum ki, "Vicdan," diyorum, "güzel söylüyorsun" – "Şeytan," diyorum, "güzel söylüyorsun" – vicdanımın sözünü dinlersem, efendim Yahudi'nin yanında kalmam gerekiyor, efendimse (aman Allah korusun!) bir çeşit şeytan; Yahudi'den kaçıp kurtulmak için şeytanın sözüne uymam gerek şeytansa, (çok afedersiniz) iblisin ta kendisi: Yahudi kesinlikle insan kılığında bir şeytan; vicdanıma gelince, o da biraz insafsız bir vicdan, yani Yahudi'nin yanında kal dediğine göre bana... Şeytanın öğütü daha dost işi: Tamam, kaçıyorum şeytan, tabanlarım senin emrinde, kaçıyorum.

Erkek Adaylar için 2. Parça 2. Seçenek

Diğer SÜMER

Toplu Oyunları -1

Eski Fotoğraflar Adlı Oyunundan

Erkek-(Seyit): Geldiği gece... Sarhoş oldu Hicran. Üstü başı tüm kusmuk içinde kaldı. Veli bey, al götür otele yatır şunu, dedi. Götürdüm, üstünü başını temizledim, elini yüzünü yıkadım, yatırdım yatağına. Tam çıkacağım, başladı ağlamaya. Esen, bırakma Esen, elimi tut Esen! Şaşırdım şimdi. Hicran hanım, ben Esen değilim, dedim. Ağlıyor hep, sayıklıyor. Debelenip duruyor yatakta. Sel gibi yaş akıtıyor gözlerinden. Öldür beni öyle git, vur beni öyle git Esen! Bıraksam, çalacak başını duvara demire. Elim ayağı karıştı. Çekip çıksam, olmaz bırakmak. Tuttum ellerini. Yoksa salıp savuracak kendini. Sarıldı, öptü beni, durmadan öptü. Yorgun düştü sonunda, tükendi, baygın düştü. Oturdum, bekledim başucunda biraz. İçim acıdı, garip oldum. Öyle güzeldi ki Sevtap Abla, bebek sanırsın uyurken, melek sanırsın. Çarşamba oldu, Perşembe oldu, silemedim hayalini sonra içimden. Güzel yüzünü unutamaz oldum. Uykum muykum kaçtı tüm. Dün akşam da, onu almaya otele gittiğim zaman... Bir bel kemeri almıştım hediye, bir de mektup yazmıştım... Uzattım kemerle mektubu, derdimi anlatmaya çabaladım. Dilim boğazım toprak gibi kurumuştu, diyemedim diyeceğimi de. Açtı paketi, baktı, ne bu, dedi. Sana, dedim... Birdenbire bağırmaya başladı. Hastir ulan puştun çocuğu, dedi... Neler dediyse dedi işte... Sonra da Veli Bey'e şikayet etmiş, Veli Bey'de...